

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 79/13
V Lucemburku dne 27. června 2013

Rozsudek ve věci C-575/11
Eleftherios Themistoklis Nasiopoulos v. Ypourgos Ygeias kai Pronoias

Odmítnutí uznat doklad maséra-hydroterapeuta, který umožňuje vykonávat samostatné povolání ve státě, který ho vydal, představuje překážku svobodě usazování, jež není odůvodněna ochranou spotřebitelů nebo veřejného zdraví

Co se týče povolání kinezioterapeuta, může být ochrany spotřebitelů dosaženo například povinností užívat původní profesní označení v jazyce státu, v němž byla kvalifikace získána, jakož i v jazyce hostitelského státu.

Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos, řecký státní příslušník, získal v Německu po absolvování dvouapůlleté odborné přípravy doklad, který ho opravňuje k výkonu povolání zdravotnického maséra-hydroterapeuta („Masseur und medizinischer Bademeister“), které není v Řecku regulováno. Nejvíce se tomuto povolání blíží povolání kinezioterapeuta, jež vyžaduje odbornou přípravu trvající nejméně tři roky.

Z tohoto důvodu řecké ministerstvo zdravotnictví zamítlo žádost E.-T. Nasiopoule o povolení přístupu k povolání kinezioterapeuta v tomto státě.

Symvoulío tis Epikrateias (Státní rada, Řecko) se Soudního dvora táže, zda zásady svobody usazování připouštějí vnitrostátní právní úpravu, která neumožňuje částečný přístup k povolání kinezioterapeuta státnímu příslušníkovi členského státu, který získal v jiném členském státě doklad o kvalifikaci – jako je doklad o kvalifikaci zdravotnického maséra-hydroterapeuta – který mu v tomto jiném členském státě umožňuje vykonávat některé z činností spadajících do povolání kinezioterapeuta.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr připomíná, že se svoboda usazování vykonává za podmínek, které hostitelský stát stanoví pro své státní příslušníky. V případě povolání kinezioterapeuta, které v současné době není harmonizováno na úrovni Unie, mají členské státy nadále pravomoc stanovit podmínky přístupu k tomuto povolání, přičemž musejí dodržovat základní svobody zaručené Smlouvou.

Soudní dvůr dospívá k závěru, že odmítnutí částečného přístupu k regulovanému povolání může být na překážku výkonu svobody usazování nebo jej může činit méně přitažlivým, a je odůvodněno pouze naléhavými důvody obecného zájmu, které směřují například k ochraně spotřebitelů a veřejného zdraví, aniž je možné překročit meze toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

Spotřebitelé totiž musejí být chráněni před možným uvedením v omyl ohledně rozsahu kvalifikace kinezioterapeuta. Za tímto účelem lze uplatnit méně omezující podmínky, než je odmítnutí částečného přístupu k povolání: například **povinnost užívat původní profesní označení jak v původní podobě v jazyce, ve kterém bylo uděleno, tak v úředním jazyce hostitelského členského státu¹.**

Ochrana **veřejného zdraví** nadto vyžaduje zvláštní obezřetnost. Nicméně povolání kinezioterapeuta nebo maséra spadá do nelékařské zdravotnické oblasti a jeho služby spočívají pouze v provádění terapie, jež je zpravidla předepisována lékařem, který vybírá maséra-

¹ Soudní dvůr připomíná svou starší judikaturu, zejména rozsudek ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, [C-330/03](#).

hydroterapeuta a se kterým je tento masér v úzké součinnosti v rámci vztahu závislosti a spolupráce.

Soudní dvůr na tomto základě dospívá k závěru, že **odmítnutí částečného přístupu k povolání kinezioterapeuta překračuje meze toho, co je nezbytné k ochraně spotřebitelů a veřejného zdraví.**

Soudní dvůr upřesňuje, že v případech, kdy obě povolání mohou být v členském státě vzdělání a v hostitelském členském státě kvalifikována jako srovnatelná², mohou být mezery v odborné přípravě odborníků ve vztahu k odborné přípravě požadované v hostitelském členském státě vyplněny vyrovnávacími opatřeními³. Pokud jsou naproti tomu rozdíly mezi oblastmi činnosti tak značné, že by odborník musel ve skutečnosti absolvovat úplné vzdělání, aby mohl v jiném členském státě vykonávat činnosti, ke kterým je kvalifikován, mohla by jej tato skutečnost odradit od toho, aby v hostitelském členském státě tyto činnosti vykonával.

Vnitrostátním orgánům, a zejména příslušným soudům hostitelského členského státu (v tomto případě: Řecku) přísluší určit, do jaké míry je v každém konkrétním případě obsah vzdělání požadovaný tímto hostitelským státem odlišný od obsahu vzdělání získaného ve státě vzdělání (v tomto případě v Německu).

Soudní dvůr uvádí, že jedním z rozhodujících kritérií, která musejí vnitrostátní orgány přezkoumat na prvním místě, je to, zda je činnost maséra-hydroterapeuta objektivně *oddělitelná* od souboru činností spadajících do odpovídajícího povolání v hostitelském státě.

Pokud tak lze ve státě vzdělání (Německo) vykonávat povolání maséra-hydroterapeuta *nezávisle nebo samostatně*, odmítnutí částečného uznávání této kvalifikace v hostitelském státě (Řecku) má za následek odrazování od svobody usazování, které nemůže být odůvodněno obavou z porušení ochrany práv příjemců služeb.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106

² Ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22), která nahrazuje jednotlivé systémy uznávání zrušené s účinkem od 20. října 2007.

³ Vyrovnávací opatření vymezená v čl. 14 odst. 1 směrnice 2005/36 (adaptační období nepřesahující tři roky nebo zkouška způsobilosti) .